

[Melchior]

må jo kunne nås endnu rent teknisk. Derfor: giv dog disse mennesker det lille håndslag, som ikke vil drage nogen for statskassen negative konsekvenser med sig, hverken hvad beløbets størrelse angår, eller hvad præcedens angår.

Jeg skal så i al korthed sige, at jeg glæder mig over de ordførere, der enten på egne vegne eller på deres gruppers vegne har kunnet give hel eller delvis tilslutning. Jeg er allermest glad for hr. Ole Olsens gørene opmærksom på, at dette forslag så udpræget ikke egner sig til en gruppemæssig stillingtagen. Selvfølgelig skal man drøfte det i grupperne, men her må der være spillerum, for der er som sagt ikke nogen økonomiske konsekvenser af det, som skal godtgøres, her må der virkelig være mulighed for at give frit løb.

Jeg vil gerne sige til hr. Kaj Hansen, som nævnte, at alle nazismens ofre skulle være ligestillede, og han nævnte de erstatninger, der udbetales af danske myndigheder til besættelsestidens ofre, at CD er meget nemme at finde i den sammenhæng. Jeg vil erindre om, at vi dristede os til at fremsætte forslag om, at hædersgaverne til besættelsestidens ofre, da man hævdede dem her for et halvt år siden fra 1.800 kr. til 3.000 kr., skulle hæves til sølle 6.000 kr., altså 500 kr. om måneden som noget, man kalder en hædersgave, og så foreslog vi, at det skulle være pristalsreguleret. Der er folk til stede her i salen, som kaldte det overbudspolitik, og jeg ved ikke, hvad det alt sammen blev kaldt.

Vi er meget nemme at finde med hensyn til det, hr. Kaj Hansen fremdrog her, men jeg vil godt oplyse, hvorfor vi ikke har gjort det. Det er simpelt hen, fordi organisationerne for de mennesker, der modtager disse ydelser, ikke ønsker det af grunde, som det ikke tilkommer mig herfra at redegøre for, men man kan få det at vide hos de pågældende organisationer og også ved at læse deres blade. Jeg har faktisk fået en henstilling om at begrænse CDs forslag til det område, der her er tale om. Men er der fremkommelighed også for det, hr. Kaj Hansen nævnte, så er CD hjemme og vil medvirke positivt, hvis vi i øvrigt bliver klar over, at vi ikke skader nogen derved, for det er jo hverken hr. Kaj Hansens eller min hensigt.

Det var, hvad jeg havde på hjerte. Jeg vil gerne bede ministeren enten her eller i udval-

get svare på, om han er bekendt med den skattefritagelse, der blev givet for disse erstatninger fra første verdenskrig, om han herfra vil bekræfte, at han er vidende om, at Danmark står totalt alene i denne forbindelse. Jeg siger ikke, at vi i ét og alt skal gøre, som alle andre gør, men her er tale om valutaindtægter for Danmark, der er tale om hårdt medtagne mennesker, der er tale om, at vi kommer i godt selskab med de øvrige lande, der også har haft deres overvejelser. Jeg har forgæves i ministerens redegørelse her spejdet efter et argument, der taler for, at Danmark behøver at bære sig anderledes og, skal vi sige lidt frakkere ad over for de pågældende mennesker end samtlige andre lande, som vi normalt samarbejder med i sager, som ligner denne.

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Må jeg først sige til hr. Ole Olsen, at jeg ikke kender beløbets størrelse, men jeg har nok en fornemmelse af, at set i den store sammenhæng er det et ret begrænset beløb, det drejer sig om, og det er i hvert fald et beløb, der bliver mindre og mindre, efterhånden som årene går.

Hr. Melchior talte jo varmt for sit forslag. Man kan have al mulig sympati for de tanker, der ligger bagved, det tror jeg i og for sig at vi alle sammen har. Men det er jo også et spørgsmål om at have ordninger, som kan fungere på den rigtige måde. Hvis man gennemfører skattefritagelse for besættelsestidens ofre, hvor beløbene ydes fra Forbundsrepublikken, så bliver de næste dem, som får erstatningerne herhjemme fra, og så bliver de næste dem, som er blevet ofre for andre ting, måske ikke lige akkurat krigsforbrydelser eller i krigstilfælde. Hvor vil man sætte grænsen?

Jeg ved ikke, om det hviler på en misforståelse, når det bliver påstået, at vi beskatter de beløb, der bliver udbetalt. Jeg sagde udtrykkelig, at hvis de pågældende kun tjener det, der bliver udbetalt i erstatning, så er der nul kroner i beskatning. Først i det øjeblik de har en anden indtægt ved siden af, større eller mindre, så træder beskatningen i kraft, fordi Forbundsrepublikken jo har ret til at beskatte den del, den udbetaler, i henhold til den sambeskatningsaftale, som vi har.